

Rockdominee Jan Andries de Boer bestrijdt de manosfeer met Bløf. ‘Hun teksten kunnen christelijk worden uitgelegd’

Een kerkdienst met Bløf, geloof en de manosfeer: bij Jan Andries de Boer komt het samen. Al twintig jaar gebruikt de ‘rockdominee’ uit Winkel pop- en rockmuziek om over geloof te spreken.

Dit artikel is geschreven door [Lin Stienstra](#)
Gepubliceerd op 22 juni 2026, 10:50

Een dominee die losgaat op Bløf tijdens een kerkdienst: je komt het niet bij elke eredienst tegen. Wél bij de diensten van Jan Andries de Boer (65), de ‘rockdominee’ uit het Noord-Hollandse Winkel. Precies twintig jaar gebruikt hij nu rocknummers om de christelijke boodschap uit te dragen. Zo ook deze zondagavond in de Muziektuin van Schagen, onder de titel *Sterke mannen*: een dienst waarin nummers van Bløf klinken als tegengif tegen de manosfeer.

De Boer vermoedt dat dit zo ongeveer zijn honderdste rockdienst is. Wat in 2006 begon als een experiment, groeide uit tot een succes. Hij stond ermee op Oerol, sloot meermaals de Sneekweek af en reisde namens de PKN zelfs naar Hongkong met zijn rockdiensten. Na een artikel over zijn eerste rockdienst in *Trouw* kwamen de verzoeken van alle kanten. “Ik had elke zondag wel ergens heen gekund.”

Steeds zoekt De Boer naar muziek waarin een bijbelse laag doorklinkt. Zo preekte hij eerder over het ‘*God-shaped hole*’ uit U2’s nummer *Mofò*: het idee dat er in de mens een gemis kan zitten dat de vorm van God heeft. Andere diensten kregen titels als *Vision over visibility*, *Lef om te leven* en *Coexist*.

Christelijke uitleg van de teksten van Bløf

Deze avond kiest de rockdominee voor Bløf. Dat is geen christelijke band, maar ze hebben volgens De Boer wel een heleboel teksten die christelijk kunnen worden uitgelegd. Zo hoort hij in het openingsnummer *Welkom*

thuis de gelijkenis met de verloren zoon: weggaan, jezelf verliezen, verlangen naar huis en toch weer worden ontvangen.

Als de Bløf-tributeband inzet, staat De Boer voor op het podium. Met gesloten ogen, licht gebogen knieën en zijn handen in de lucht swingt de rockdominee mee. Het publiek moet nog even loskomen. Van de ruim honderd bezoekers bewegen enkelen voorzichtig mee op de muziek; hier en daar tikt een voet op de maat.

Na het lied geeft De Boer een speedcursus liturgie. Niet overbodig, want de dienst in het stadspark, tevens openluchttheater, trekt niet alleen gelovigen. Zo zijn Karin Schagen (62) en haar dochter Bianca Tijm (38) vooral gekomen voor Bløf. Kerkelijk zijn ze niet echt, vertellen ze, maar de muziek kennen ze wel.

Geen truc om de kerk vol te krijgen

Ook zij zijn van harte welkom, benadrukt de dominee. Hij ziet de dienst niet als een truc om de kerk vol te krijgen, maar als een manier om rockmuziek, bijbelteksten en de samenleving met elkaar te verbinden. Niet gek dat hij vroeger dj wilde worden. Ook in dat vak ziet De Boer iets missionairs. “Je brengt mensen muziek die je zelf waardevol vindt.” Nu doet hij dat met ‘mooie rocknummers, bijbelteksten en het woord van God’.

Jan Andries de Boer verbindt rockmuziek, bijbelteksten en de samenleving met elkaar.Bron Patrick Post

Het idee voor een rockdienst ontstond na een concert van U2 in 2005, waarin de dominee alle elementen van een kerkdienst zag: boodschap, gebed, zegen, tien geboden en gemeenschapszang. Dan kon het ook andersom, dacht hij. Naast de traditionele diensten in zijn eigen gemeente, organiseert hij dus af en toe rockdiensten.

De vorm is anders, maar de basis niet, zegt De Boer. Hij verloochent zijn gereformeerde achtergrond niet: de Bijbel is het uitgangspunt. De liedjes leggen daar een laag overheen, vaak via vragen die ook buiten de kerk leven. Voor deze nieuwe rockdienst kiest De Boer daarom voor een bespreking van de sterke man. “Want wat is sterk en wat is zwak?”, vraagt hij zich hardop af.

Sterke mannen in een onlinewereld

De Boer ziet hoe veel mannen zich laten meeslepen door het idee dat hun waarde afhangt van hoe sterk, succesvol of aantrekkelijk ze zijn. In zijn preek verbindt hij dat met de manosfeer: een onlinewereld waarin een hard

en eenzijdig beeld van mannelijkheid wordt verspreid. Mannen krijgen daar vooral te horen dat ze zichzelf moeten bewijzen, boven anderen uit moeten stijgen en nooit zwakte mogen tonen.

“De Britse influencer Justin Waller zegt dat wie als man geboren wordt op zichzelf geen waarde heeft, maar die waarde moet verdienen”, vertelt De Boer. “Door te trainen en een vermogen op te bouwen. Voor vrouwen is dat blijkbaar anders. Hun waarde ligt, volgens Waller, in schoonheid. Maar wat betekent deze gedachte voor mensen met een beperking, een ziekte of psychische stoornissen? Dat er voor hen geen plaats is?”

Imperfecties kunnen iemand juist zo mooi maken, zegt De Boer. “Ik merk dat ik enige onregelmatigheid in een gebit vaak juist karakteristiek vind.” Het publiek grinnikt.

De ruimte voor gevoelens, onzekerheden en kwetsbaarheid hoort De Boer ook terug in de tekst van Bløfs *Iedereen*, waarin wordt gezongen: ‘Zijn we ooit perfect, of zijn we net zo onvolmaakt als iedereen?’ Voor De Boer zit daar de kern: niemand hoeft zich volmaakter voor te doen dan hij is.

‘Wat kan hij groots spreken’

Na de preek volgt een staande ovatie. Lia Raat-Veldboer (65), die nooit naar de kerk gaat, applaudisseert uitbundig. De Noord-Hollandse is hier vanavond door een aankondiging in de plaatselijke krant. “Ik had veel zin om een avond te dansen op mooie muziek. Later zag ik pas dat het een kerkdienst was”, zegt ze. Toch weet de boodschap van De Boer haar te raken. “Wat kan hij groots en puur spreken”, zegt Raat-Veldboer.

Waar het publiek eerst de kat uit de boom kijkt, swingt later iedereen mee.Bron Patrick Post

Even later wandelt Hennie Kooistra (61) uit Langendijk het stadspark in, midden in het Onzevader. Zodra de band daarna weer inzet, grapt ze: “Deze muziek hoorde je vroeger nooit in onze katholieke kerk”.

Kooistra valt precies op tijd binnen voor de laatste nummers. Als de eerste tonen van het slotlied *Hier* klinken, vraagt leadzanger Chris Poldervaart (45) iedereen nog één keer te gaan staan. “Schagen, laat je horen!”, klinkt het door de speakers. Waar het publiek aan het begin van de avond het swingen vooral aan de dominee overliet, danst nu bijna iedereen mee.

In dit laatste nummer is de mengvorm compleet: stevige bas, meezingend publiek en een refrein dat zo in een kerkdienst past: ‘Hier ben ik veilig, hier ben ik sterk, hier ben ik heilig, dit is mijn kerk.’